

Ett enat hjärta

När jag åkte till Polen första gången 1982, blev jag förälskad i det polska folket. Jag mötte ett stort hjärta i människor som gemensamt kämpade för sin frihet, under kommunismens järnhårda hand. Kyrkorna var samlingsplatsen, dit folk gick för att söka tröst och hopp från Gud, samt styrka i gemenskapen bland troende. Jag fick vara med och smugla biblar och kopieringsmaskiner och träffa många fantastiska människor. En av dem heter Magda, som hjälpte till som tolk och hade ett stort nätverk både bland kyrkor och den underjordiska rörelsen "Solidaritet". Vi har behållit våran vänskap sedan dess. Förra veckan var hon och hälsade på oss och berättade lite vad som händer i Polen idag och vad den avlidne Påven har betytt för deras land.

I polackernas frihetsprocess fick Karol Wojtyła betyda mycket för dem. Han stärkte deras självförtroende, att våga stå för sin tro och sina åsikter. Påven blev deras röst inför världen. Under hans första resa till Polen 1979, sa han,

- Var inte rädda. Öppna era hjärtan till Jesus. Låt den Helige Ande komma över er och förnya ansiktet på detta land. Året efteråt blev Solidaritet accepterat som ett parti. Polackerna fick hopp om att de inte var i händerna på kommunismen, utan Jesus. När Polen befriades 1989, sa Påven,
- Det är viktigt att ni inte byter kommunismen mot materialismen, utan bevarar ert hjärta rent. Påvens varning togs tyvärr inte på allvar. Materialismen och allt vad den bar med sig vällde in över landet. Mammons gud fick stort inflytande och många hjärtan blev hårda och själviska. När Påven i år blev svårt sjuk, vaknade det polska folket upp från sin dvala. Folk gick man ur huse och knackade på kyrkportarna. Kyrkorna öppnades och människor bad nätterna igenom och ropade till Gud att rädda sin kära Påve. Tusentals människor från olika samhällsgrupper stod och grät och bad tillsammans i kyrkor och på torg. Det sista Påven sa innan han dog var,
- Det är nyttigt för er att jag går hem till min Fader. Vetekornet måste falla ner i jorden och dö, för att nytt liv skall växa.

Samma dag han dog, avbröts en TV sänd fotbollsmatch i Warszawa. Alla fotbollsspelarna tog varandra i handen och böjde knä gråtande mitt på plan och bad tillsammans. I Påvens hemstad Katowice, samlades 60000 människor för att titta på begravningen den 8 april, via storbildsskärmar. Genom sin sorg och saknad efter Påven har det polska folket förenats som ett enat hjärta igen. Samma ande vilar åter över landet som när Solidaritet startade. Alla är vänliga och hjälpsamma och det spelas andlig musik på TV och radio. Polackerna har inte längre sin trygghet i Påven, att han för deras talan. Var och en får nu söka Guds vilja både för sitt land och sina personliga liv. Folk har börjat läsa Bibeln och Påvens alla skrifter som aldrig förr.

Min vän Magda berättade att människor kommer till kyrkan och frågar vad de kan hjälpa till med. Det finns en ny vilja att betjäna varandra. Prästerna har fått fullt upp med att ta hand om sökande människor som tidigare inte gått i kyrkan. En flicka ringde under ett TV program, som handlade om Påven och sa,

- Jag är inte kristen. Men när jag ser på det som Påven gjort och den underbara människa han var, så måste det finnas en god Gud. Den Gud som han tjänade vill jag också tjäna och lära känna.

Prästen i Magdas kyrka sa,

- Nu när Påven inte längre är med oss som vår herde, ligger ansvaret på oss. Vi behöver bli bättre herdar för vårt folk än vi varit.

Bed, att Guds folk i Polen är förberedda att ta emot alla dessa hungriga och sökande människor och att Guds vilja får ske i Polen.